

arbejdsplads, hvor der er eksklusivaftaler: Det er jo trods alt ikke sådan, at vi har et arbejdsmarked, hvor man kan vælge og vrage, og det kunne jo også være, at man blev anvist et arbejde.

Jeg vil bare spørge: Hvordan stiller Socialdemokratiet sig så i den situation?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal prøve at stille spørgsmålet lidt mere præcist, så hr. Ole Vagn Christensen kan svare på det, jeg spørger om, og måske også endda forstå, hvad det er, jeg spørger om.

Har jeg ikke ret i, at det ifølge dansk lovgivning ville være ulovligt, at man stillede et sådant krav? Man må netop ikke lave en politisk forskelsbehandling. Man må ikke forskelsbehandle på grund af politisk overbevisning. Fremgår det ikke af dansk lovgivning, at det er sådan, det hænger sammen?

Og ville det ikke også i Socialdemokratiets øjne være ubehageligt, hvis det var sådan, at der var arbejdsgivere, virksomheder her i landet, der krævede, at man skulle være medlem af Det Konservative Folkeparti, af Fremskridtspartiet eller af Socialdemokratiet? At man på den måde ligesom fik det frem i lyset, hvor det ikke blev skjult i nogle vedtægter og nogle røde faner og sådan noget ude i nogle fagforeninger og lignende, men hvor kravet var direkte: Den dag man kommer, jamen så kender man jo kriterierne for at være på den pågældende virksomhed, og det er, at man f.eks. skal være medlem af Fremskridtspartiet. Hvordan ville Socialdemokratiet have det med det?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Kristian Jensen, som siger, at man bliver tvunget til at betale, og det samme var hr. Tom Behnke også inde på:

Jeg mener ikke, der er nogen, der kan tvinges til at betale til noget. Jeg mener netop, det er lavet sådan, at man kan sende en seddel ind og sige: Jeg ønsker ikke, at der bliver brugt nogen af mine penge til politisk arbejde.

Og derfor vil jeg godt sige, at når det drejer sig om den anden side, nemlig spørgsmålet omkring det her med foreningsfrihed, så kan det ikke understreges mere, end vi gjorde det i fællesskab – Fremskridtspartiet, De Konservative og Socialdemokraterne – i forbindelse med

vedtagelsen af loven. Derved har man sikret, at der ikke er nogen, der kommer i klemme.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Dette forslags hovedformål er at sikre den individuelle frihed, og som så mange tidligere tiltag i historiens løb, tiltag, der var møntet på at sikre den individuelle frihed, har også dette forslag mødt indædt modstand fra visse kredse.

Nu har jeg – og »jeg« det er altså hr. Bendt Bendtsen – jo efterhånden en vis erfaring fra disse debatter, og det er slående, hvordan de partier, der går imod dette forslag, som regel gør et stort nummer ud af at understrege, at de da samtidig går ind for organisationsfrihed, altså netop den frihed, som dette forslag skulle være med til at styrke.

Men af den ene eller den anden grund tør man altså ikke tage skridtet fuldt ud og stemme for et forslag, der i helt utvetydige vendinger sikrer enhver arbejdsgiver og enhver arbejdstager frihed til at melde sig ind i arbejdsgiverforeninger og fagforeninger eller til at undlade at gøre det, uden at det måtte komme den pågældende personligt eller erhvervsmæssigt til skade.

Man må undre sig. Hvad er det i forslaget, der er så farligt? Som sagt har kampen for den personlige frihed altid mødt modstand, men har dog som regel sejret til sidst.

Det er blevet påpeget igen og igen, hvordan eksklusivaftaler er forbudt i mange af de europæiske lande, som vi normalt sammenligner os med. Nu drejer det sig jo ikke om blindt at efterabe de andre europæiske lande, men det bør da gøre indtryk, at mange medlemmer af den familie af frie europæiske demokratier, som Danmark skal og bør tilhøre, har fundet det korrekt og nødvendigt at forbyde eksklusivaftaler.

I Danmark har problemet sådan en ekstra krølle på halen, at hvis man bliver tvunget til at melde sig ind i f.eks. SiD, ja, så bliver man tvunget til at melde sig ind i en forening, der har et klart partipolitisk tilhørsforhold. Det er naturligvis helt uacceptabelt, at et frit menneske skal pådømmes et partipolitisk mærkat for at kunne tjene til livets ophold. Det er efter vores opfattelse en fundamental krænkelse af menneskeretten.